

sing) pege paa den meget omtalte § 30, den saakaldte Gaveparagraf. Det ærede Medlem ved, hvilken Strid den gav Anledning til ved det forrige Lovforslags Behandling. Hvordan den bør affattes, maa blive det kommende Udvalgs Sag. Der er delte Meninger om, hvordan den bør affattes, men een Ting er i alt Fald sikker, at Bestemmelserne maa være ens for Præsterne i København og udenfor København, idet man ikke kan have forskellige Bestemmelser med Hensyn til Berettigelsen for Præsterne i og udenfor København til at modtage Gaver. Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa denne Paragraf; det vil der jo blive tilstrækkelig Anledning til i det kommende Udvalg.

Til Slut skal jeg kun beklage, at dette Lovforslag ikke er blevet vedtaget tidligere. Jeg tror, at Præsterne herinde har haft Grund til at vente, at de lidt tidligere kunde have faaet deres Lønninger ordnet, ligesom det er sket for andre Tjenestemænd. Efter den højtærede Ministers Udtalelser vil Lovens Ikrafttræden maaske nu blive skudt ud til den 1. Juli. Den 1. April kan der ikke komme til at staa, men jeg vil henstille, at Lovens Ikrafttræden sker saa hurtigt som muligt og i hvert Fald faar tilbagevirkende Kraft fra 1. Oktober. Jeg ved ikke, om det kan ske, naar Loven træder i Kraft 1. Juli. Jeg forstod paa den højtærede Minister, at Pengene kunde skaffes til Veje. Der staar i § 36, at Præsterne saa vidt muligt skal have Andel i Præstepengene fra 1. Oktober forrige Aar, saa at de fra den Dag „opnaar den Løn med alle Tillæg, der vil tilkomme dem efter nærværende Lov“. Hvis dette kan ske ogsaa ved en Udsættelse af Lovens Ikrafttræden til 1. Juli, har jeg ikke for mit Vedkommende noget mod Udsættelsen, men jeg mener, at Loven maa træde i Kraft saaledes, at Præsterne kan faa deres Lønning med tilbagevirkende Kraft fra 1. Oktober.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Bramsnæs: Med Hensyn til Lønsatserne skal jeg ikke gøre andre Bemærkninger her i Salen end den, at jeg kunde have ønsket, at der var noget færre Lønklasser. Det er vanskeligt for mig at indse, hvorfor Præsterne skal inddeles i saa mange Grupper, naar der er Tale om Vederlag for deres Arbejde.

Med Hensyn til § 30, Gravparagraffen,

skal jeg udtale det Ønske, at den maa blive gennemført i den Skikkelse, den har faaet i Lovforslaget. Det er mig ikke helt klart, hvorvidt de Udtalelser, der er faldet fra ærede Medlemmer her i Dag, skal opfattes, som om de ønsker Paragraffen ændret, men jeg vil i hvert Fald meget fraraade, at man ændrer noget i denne Paragraf. Det er rigtigt, at man skal tilstræbe ens Regler i saa Henseende i Hovedstaden og udenfor Hovedstaden, men de skal være reelt ens, ikke blot formelt ens. Derfor er det, at Lovforslaget nævner Nytaarsofferet som en af de Ydelser, der skal bortfalde. Det sker netop, for at Bestemmelsen for Københavns Vedkommende kan faa samme Indhold, som Aflønningsparagraffen har for det øvrige Land.

Den ærede Ordfører for Venstre (Ejsing) udtalte, at Nytaarsofferet maaske nok i København var traadt i Stedet for Højtidsofferet, men at dette vist ikke var Tilfældet paa Frederiksberg f. Eks. Det er nok muligt, men i saa Tilfælde vil det heller ikke genere de frederiksbergske Præster, at Nytaarsofferet bortfalder, saa vil de netop blive stillet paa samme Fod som de københavnske, idet alle de Ydelser, der hidtil reelt har været betragtede som Højtidsoffer, hvad enten man har kaldt dem det ene eller det andet, bliver afløst. Det er formentlig Lovforslagets Mening, og denne Mening bør man søge at gennemføre, ogsaa ved at udtrykke sig saaledes, at alt, hvad der er Ydelser af den Art, bliver medtaget, og ikke stryge saadanne Ord i Lovforslaget, at Følgen i Virkeligheden blev, at Lovforslaget ikke fik nogen reel Betydning i saa Henseende, idet Ydelserne stadig fortsattes. Jeg maa meget advare imod at ændre Ordlyden i § 30, eventuelt saaledes, at Nytaarsofferet ikke bortfalder. Thi i saa Fald vilde man efter min Mening komme ganske udenfor Lovens Forudsætninger.

Den højtærede Kirkeminister udtalte om Præsterne ved Hospitaler og Klostre blandt andet, at de faldt helt udenfor Loven, og at det derfor ogsaa i Fremtiden maatte være dem tilladt at modtage Gaver fra private Personer. Det er sikkert rigtigt, at disse Præster fuldstændig, i hvert Fald juridisk, falder udenfor, men jeg vilde dog anse det for heldigt, om man ogsaa paa dette Omraade kom bort fra personlige Gaver for kirkelige Handlinger eller Ydelser af disse Præster. Selv om det neppe kan gøres ved denne Lov, vil det vel være muligt ved Ansættelsen af